

ערי הלויים **כי הנד**, כמו שש ערי המקלט, הוא רק לענין קליטה של הרוצחים בלבד.

אך הן אינן דומות לענין דיור, כי לא ניתנו ערי הלויים לדור בהם הרוצחים בחינם, אלא על הרוצחים לעלות שכר ללוויים עבור הדיור בעריהם.

ומר, רבי יהודה **סבר**, שהצווי "ועליהם תתנו", הוא שיהיו ערי הלויים דומות לגמרי **כי הנד**, לערי המקלט, שניתנו לדיור הרוצחים, בחינם.

כי רבי יהודה דרש את הפסוק כך: **מה הנד**, שש ערי המקלט, ניתנו **לכל צרכיכם** — אף הני, ארבעים ושנים עיר של הלוויים, נמי ניתנו **לכל צרכיכם** של הגולים.

אבל בשש ערי מקלט עצמן, לא נחלקו רבי יהודה ורבי מאיר, אלא **דברי הכל**, לא היו הרוצחים **מעלים להם שכר**, ללוויים.

אבל בארבעים ושנים ערי הלויים, שגם הן משמשות כערי מקלט, **לדברי הכל** היו **מעלין להם שכר**. כי בערי הלויים לא נאמר בתורה שיש להם לתת חלק בעיר לצורך הרוצחים. (183)

אמר ליה רבא לרב כהנא: הא ודאי כי נתנית ערי המקלט לרוצחים, שאמר הכתוב "לכם" — **לכל צרכיכם משמע!**

ואם כן, כיצד נחלקו רבי יהודה ורבי מאיר בשש ערי מקלט, כאשר הדבר מפורש בדברי הכתוב שלא ישלמו שכר!

אלא, אמר רבא: מחלוקת רבי יהודה ורבי מאיר, היא רק **בארבעים ושנים ערי הלויים** —

דמר רבי מאיר סבר, כי זה שאמר הכתוב "ואת הערים אשר תתנו ללוויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה רוצח, ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר", שיהיו דומות

לחלק מרוצח שכתוב בו קרא, וגזירת הכתוב רק עליו.

183. **במעשר שני** [פ"ה מי"ד] נחלקו רבי מאיר ורבי יוסי אם כהנים ולויים מתודים וידוי מעשר, שרבי מאיר אומר שאינם יכולים לומר "את האדמה אשר נתת לי" ורבי יוסי אומר שיש להם ערים, ואמרו בירושלמי שם שמחלוקתם תלויה במחלוקת במשנתנו, שרבי מאיר אין להם קרקע ולכן אינם נוטלים שכר ואינם אומרים ידוי.

והקשה הגבורת ארי שהרי לרב כהנא יש להם ארבעים ושנים עיר אף לפי רבי מאיר.

ובאבי עזרי [פ"ט ה"ד, ד'] כתב שנחלקו הבבלי והירושלמי אם ערי המקלט נתחלקו

ראש הישיבה שחטא מלקין אותו ואינו חוזר לשררתו, ומקורו מהירושלמי [בסנהדרין פ"ב] ושם אמרו שכהן גדול לוקה וחוזר לגדולתו, אך נשיא שחטא מלקין אותו ואין מחזירין אותו, וכתב המאירי שגם אב בית דין שחזר אינו חוזר לשררתו.

ובמגן אברהם [קנ"ג ס"ק מ"ט] כתב שמהמרדכי [בחזקת הבתים תקל"ג] משמע שאם עבר משררה אפילו מחמת עבירה בשוגג אינו חוזר אליה, כדאשכחן ברוצח. והפרי מגדים כתב שדוקא רוצח אינו חוזר שבאה לידו תקלה גדולה, אך בשאר עבירות חוזר, והביא שרשי בפרשת בהר פסק כרבי מאיר שאף רוצח חוזר, ועיין במחצית השקל שבמרדכי מוכח שאין חילוק בין רוצח לשאר עבירות, אך הגר"א כתב